

Alexander (San) Vasmer van den Wall Bake werd geboren op 6 juni 1911 in Arnhem. Hij was de zoon van Rudolf (Ruup) Herman Alexander (1878 – 1950) en Petronella Helena Wilhelmina Boellaard (1886 – 1977). Hij had een broer Hugo (Huug). San kwam uit een militair nest: zijn vader beëindigde zijn carrière als commandant van het Korps Rijdende Artillerie in de rang van kolonel titulair. Zijn grootvader Alexander Maurits August (1852 – 1955) was laatstelijk waarnemend commandant van diezelfde Gele Ridders in de rang van Luitenant-kolonel titulair.

In zijn jeugd verhuisde hij veel door de overplaatsingen van zijn vader. Toen hij in 1924 werd geplaatst bij het Korps Rijdende Artillerie gingen het gezin weer in Velp wonen en San ging naar het Chr. Lyceum in Arnhem, waar hij in 1928 eindexamen 5 jr H.B.S. deed.

Hij had veel plezier bij Groep 2, de Velsche Woudlopers van het district Groot Arnhem. Hij werd hier met zijn broer Huug in 1925 lid van. Hij was patrouilleleider van de Kievitenpatrouille. Tijdens de patrouillewedstrijden in 1926 bleek dat zijn patrouille uitmuntte in teamwork. Ze winnen ook de prijs voor tentopzetten. Later werd hij senior patrouilleleider en welpenleider. Hij besteedde aan Scouting vrijwel alle vrije tijd, en soms nog wel iets meer. Ze genoten van vele kampen, patrouillewedstrijden en alle verdere verkennersactiviteiten. Daarnaast reden ze veel paard, kregen ze les in seinen in de kazerne en mochten later mee met oefeningen en manoeuvres van de "Gele Ridders". Zijn vader was voorzitter van het bestuur van de groep.

Bake arriveerde na het behalen van zijn HBS diploma op 26 september 1928 op de Koninklijke Militaire Academie als cadet der genie. Na de opleiding werd hij 2 augustus 1931 als tweede luitenant geplaatst bij het 1e Bataljon Regiment Genietroepen te Utrecht. In 1933 volgde een plaatsing als 1e Luitenant bij het Regiment Genietroepen - Speciale

Diensten (belast met aankopen van materieel en het beheer van magazijnen en werkplaatsen) te Utrecht en in 1936 een overplaatsing naar Den Haag. Hij werd op 18 augustus 1939 bevorderd tot kapitein, en was op dat moment de jongste kapitein in de Nederlandse krijgsmacht, prins Bernhard niet meegerekend.

Toen hij in Utrecht woonde was hij in 1933 Hopman van de Salwegagroep. Hij hield veel vrienden over aan deze Scoutingtijd. In 1936 werd in Utrecht in Tivoli een kwart eeuw Padvinderij gevierd. Vaandrig

Tazelaar, hopman Rozendaal en hopman van de Wall Bake gingen op de foto.

Hij wordt opgevolgd door Hendrik van der Sluijs als hij eind 1936 overgeplaatst wordt naar Den Haag. In 1936 en 1937 was er ondanks zijn drukke baan, nog tijd voor Scouting over: Groep 29, de Zeemeeuw-groep, bestaande uit Scheveningse vissersjongens, werd opgericht en had een groot succes. Aangezien deze jongens geen huiswerk hadden, hadden ze behalve de weekends, op den duur vrijwel elke avond opkomsten en dit werd wat gortig toen het werk toenam. In 1938 stopte hij er daarom mee. Tijdens de Wereld Jamboree in Vogelenzang was hij de contingentskampvuurleider van het Nederlands Contingent.

Op 25 november 1938 ontmoette hij Anna Margaretha Gesink (1919 – 2014), met wie hij op 27 februari 1940 in Hilversum in het huwelijk trad. Ze kregen 3 kinderen.

In de rang van kapitein maakte hij de mobilisatie en het begin van de oorlog in mei 1940 mee. Tijdens de mobilisatie van 1939-1940 en in de oorlogsdagen van mei 1940 was Van den Wall Bake verantwoordelijk voor de inundaties van de Stelling van Den Helder. Na de capitulatie van het Nederlandse leger in mei 1940 begon de bezetter met het demobiliseren en ontmantelen van het Nederlandse leger. Ongeveer 250.000 bleven in hun garnizoenen, maar zo'n 22.000 werden over de grens gevoerd. Eind mei kregen de meeste krijgsgevangenen Nederlandse militairen in het buitenland hun vrijheid terug. De beroepsmilitairen moesten wel de toezegging doen dat ze de Duitse staat geen schade zouden toebrengen.

Toen na de capitulatie het Nederlandse Leger werd opgeheven, moesten officieren kiezen tussen overgaan naar de Opbouwdienst, de politie, de douane of anders ontslag. San nam ontslag en vond een andere baan als tijdelijk-Ingenieur bij het Bruggenbureau van Rijkswaterstaat. Hier kreeg hij de leiding over het Materiaalbureau, belast met de aankoop en het beheer van staal. Aangezien alle grote bruggen in ons land in mei '40 in de lucht waren gegaan en de bezetter er veel belang bij had deze zo spoedig mogelijk hersteld te hebben, gingen ze zich al gauw bemoeien met het Bruggenbureau, dat belast was met het herstel. Maar de Hoofdingenieur Directeur, Ir. Harmsen en zijn rechtstreekse baas Ir. H. Ten Bokkel – een oude vriend uit Scouting – waren uit het goede hout gesneden! De bruggen die voor de eigen bevolking van groot belang waren, werden snel hersteld. Maar zodra de Wehrmacht erg veel belangstelling voor een bepaalde brug ging vertonen, traden er allerlei onverwachte moeilijkheden en vertragingen op....

Op 15 mei 1942 kregen beroepsofficieren de oproep om zich binnen drie dagen bij de Duitse instanties te melden. San meldde zich ook. De militairen werden weer in krijgsgevangenschap genomen, mogelijk omdat de bezetter er achter kwam dat onder verzetsstrijders veel oud-militairen waren. De 2.027 beroepsmilitairen werden afgevoerd naar Oflag XIII B Neurenberg-Langwasser, een krijgsgevangenenkamp in Beieren. De locatie was een voormalig trainingskamp van het leger. Om de tijd te doden gaat San clandestien cadetten en delborsten leren seinen en richt zelfs een Voortrekkerstam op, speciaal om vele jongeren te leren kennen en te zien wat voor vlees ze in de kuip hebben.

Vanuit hier ging de groep op 1 en 2 augustus 1942 naar Stalag 371 Stanislau, in het huidige Oekraïne, waar ze een paar dagen later aankwamen. Dit kamp was gevestigd in een voormalig (militaire) gevangenis. Samen met de Kapitein van het KNIL van den Heuvel, die

in 1946 in Indonesië zou sneuvelen, was Van den Wall Bake hier de ziel van een organisatie die ontvluchttingspogingen ging coördineren en uitvoeren. Deze weldra vermaarde "reisvereniging" die in enige Engelse boeken over krijgsgevangenkampen beschreven staat, stelde in totaal 230 Nederlandse krijgsgevangenen in staat te ontsnappen. Bovendien was het succes van de "reisvereniging" een stimulans voor de geestkracht van alle krijgsgevangenen.

Om fit te blijven werd in het kamp veel aan sport gedaan. Er werd ook veel gestudeerd in het kamp. Het officierskorps bleek op de meest uiteenlopende gebieden deskundigen te bezitten, die anderen van hun kennis wilden laten profiteren. Op juridisch en technisch gebied konden zelfs academische examens worden afgelegd, waarvoor de opgaven uit Holland werden opgestuurd. Daarnaast veel talenstudies (waarbij Maleis en Russisch de meeste aanhang hadden) en een hele serie verder cursussen, soms over de gekste onderwerpen, tot lijkverbranding, bijenteelt en liplezen toe. Wim Gout ging met Daan Rookmaaker en San Van den Wall Bake wijsbegeerte studeren. Er ontstond een dikke vriendschap tussen hen drieën, waarbij ze vele interessante discussies hadden, o.a. over de jeugdbeweging.

Van Stanislau gingen de krijgsgevangenen op 17 januari 1944 met veewagens naar Oflag 67 Neubrandenburg. Onderweg zijn in de buurt van Halytsj zes gevangenen uit de tweede wagon van de rijdende trein gesprongen. Het krijgsgevangenenkamp lag op het voormalige landgoed Fünfeichen in Mecklenburg, Duitsland. Op 1 juni 1944 ging Udo vervolgens naar Ilag VII / Oflag Tittmoning. Oflag VII-CZ was een krijgsgevangenenkamp voor officieren (Offizierslager of Oflag genoemd) in het kasteel van Tittmoning in Duitsland. Toen de Kapiteins van den Heuvel en van den Wall Bake naar het kamp Tittmoning werden overgeplaatst gingen zij ook daar met hun belangrijke werk door. Een neef van Churchill, Luitenant Giles Romilly, één van de prominente gevangenen, kon dankzij hun organisatietalent ontsnappen. Dit kamp werd bevrijd door de Amerikanen.

Op 31 mei 1945 kwam hij aan in het Ontvangst-Centrum Gerechtvaardigde Krijgsgevangenen in Weert. San werd vanaf 30 september 1945 tewerkgesteld bij het Detachement Londen van de Koninklijke Landmacht.

In 1948 werd hem het Bronzen Kruis toegekend, wegens het "*met grote opofferingsgezindheid helpen ontvluchten van andere Nederlandse militairen uit Duitse krijgsgevangenschap en het in veiligheid brengen van een door de vijand als zeer belangrijke gijzelaar beschouwde Britse officier*".

Hij werd na de oorlog Generaal-Majoor en er is een artikel over hem geschreven in het boek 50 jaar Nederlandse Padvindere Vereniging.

Alexander Vasmer is overleden in Nieuwegein op 24 oktober 1992.

Meer informatie

[Kasteel van Breda - Gouverneur van den Wall Bake](#)

Dagboeken – Krijgsgevangenen.nl

Verhaal-AV-van-de-Wall-Bake-32017-versie-090218-def-website.pdf

50 jaar Nederlandse Padvinders Vereniging

[De padvinder; algemeen orgaan voor de Vereeniging "De Nederlandsche Padvinders", jrg 13, 1927, no. 11, 1927 » 1927-11 - Pag. 34 | Delpher](#)

[De padvinder; algemeen orgaan voor de Vereeniging "De Nederlandsche Padvinders", jrg 12, 1926, no. 10, 1926 » 1926-10 - Pag. 25 | Delpher](#)

[De padvinder; algemeen orgaan voor de Vereeniging "De Nederlandsche Padvinders", jrg 12, 1926, no. 10, 1926 » 1926-10 - Pag. 26 | Delpher](#)

[Weest paraat; officieel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 18, 1934, no 2, 1934 » 1934-02 - Pag. 9 | Delpher](#)

[Weest paraat; officieel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 21, 1936, no 5, 1936 » 1936-05 - Pag. 32 | Delpher](#)

[Weest paraat; officieel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 22, 1937, no 1, 1937 » 1937-01 - Pag. 31 | Delpher](#)

[Weest paraat; officieel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 22, 1937, no 7, 1937 » 1937-07 - Pag. 28 | Delpher](#)

[Weest paraat; officieel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 22, 1937, no 3, 1937 » 1937-03 - Pag. 10 | Delpher](#)

[Alexander van den Wall Bake - Wikipedia](#)

[Hugo van den Wall Bake - Wikipedia](#)

[Geboorte Alexander Vasmer van den Wall Bake op 6 juni 1911 te Arnhem » Open Archieven](#)

[Dapperheidsonderscheidingen aan Nederlanders voor de Tweede Wereldoorlog](#)

[1936 – Scouting Utrecht Museum \(beeldbank.site\)](#)

[Kamp Stanislau - Wikipedia](#)

[Stapsgewijze krijgsgevangenschap – Mei tot Mei](#)

[Oflag XIII-B - Wikipedia](#)

[Kamp Stanislau - Wikipedia](#)

[Kamp Neubrandenburg - Wikipedia](#)

[Oflag VII-CZ - Netwerk Oorlogsbronnen](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.